

Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1979.06620

Auteur(s) : Charles Le Brun

Vallet

Louis Théophile Dorigny du Metz

Type de document : affiche

Éditeur : non renseigné (Paris)

Inscriptions :

- nom d'illustrateur inscrit : Vallet

Description : Une feuille de papier taché et bruni. Des déchirures, à l'endroit des pliures médianes, ainsi que les bords droit et gauche ont été réparés au moyen de ruban adhésif. Un trou en bas à gauche. Des inscriptions manuscrites à l'encre au recto et au verso.

Mesures : hauteur : 562 mm ; largeur : 440 mm

Notes : Affiche annonçant les thèses de théologie que doit défendre en acte public Louis Dorigny du Metz, le 11 mai 1713, à la Sorbonne. Les articles portent sur la nature de Dieu, la Trinité, les Anges. La gravure représente un roi de France en adoration devant une croix et une couronne d'épine (Louis IX ?). Un nom propre (Bérard) est porté en haut de l'affiche, suivi d'une liste de noms avec en regard la définition des armoiries correspondantes. Au verso, sur toute la feuille, des notes manuscrites de généalogie sur la famille Bérard de Montalet, retraçant la succession des générations de 1180 à 1708. On y voit aussi des graffiti au crayon brun.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

ill.

[illegible]

Bevard

REGEM REGUM ADORANTI

QUÆSTIO THEOLOGICA.

Quis est Protector noster? Psal. 83. v. 10.

DEUS OPT. MAX. de quo sacra Theologia, quæ nomen spectes, sermo est de Deo, si rem ipsam, disciplina quæ ex propositis inibus revelata tunc circa Deum, tum circa ea quæ ad Deum pertinent, eruit has conclusiones, quibus mysteria fidei explicari possunt, et tenetur. Multumque distat, ac potissimum ratione methodi in poeticam & scholasticam, quarum neutra quidem fingulis fidelibus, alterutra tamen, uti Ecclesiæ necessaria est. Utraque scientiæ & sapientiæ rituali, si minimis strictè & propriè, lato saltem & improprie sumpto gaudet. Dei beatorumque scientiæ nequaquam est subalternata: obiectum ejus adæquatum, omne deducibile ex revelatis per discursum, attributionis verò ac primarium, Deus.

IT A unus est Deus, ut si unus non esset, nullus esset. Ejus existentiam fides docet, ratio naturalis, non à priori, sed à posteriori, multiplex demonstrat argumento. Efficax est illud quod ex ente necessario & contingenti petitur. Agnoscenda est in Deo prima quidam perfectio, fons & radix ceterarum perfectionum divinarum, quæ in infinitate, nec in intellectione actuali, five radicali, sed in assuetate omnimoda reponenda videtur. Inter naturam divinam & perfectiones ejus absolutas nulla intercedit distinctio realis, sed admittenda est distinctio virtualis. Omni perfectionum genere præditus est Deus, solum à seipso bonus, æternus & immensus. Ipsum in partibus à sua immensitate distinctis ultra celos fingere feriantis rationis est figmentum. Spiritus est Deus, nullumque habet lui partem corpoream, nec in contraria sententia unquam fuisse Tertulianum eximit. Abdicat Deus omnem compositionem phylicam, non autem metaphysicam, quæ ejus simplicitatem non destruit.

POSSIBILITATEM visionis Dei intuitivae fides docet, astruunt sacri codices, confirmant sancti Patres, à quibus non recessit sanctus Chrysostomus. Creaturae menti suis viribus recte hanc non conceditur, proindeque indiget auxilio quodam supernaturali, quod à Theologis lumen glorie nuncupatur. Huius necessitatem stabilivit Concilium Viennense adversus Beguards & Beguinās. Nullus homo purus & viator vidit Deum intuitivè, adeoque nec Moyſi in monte, nec gentium Apostolorum adhuc viventibus hoc privilegium fuit concessum.

A NIMAE beatorum quibus nihil luendum superest, statim atque corporibus sunt solutæ, visione beatificata fruuntur, qui quidem sententiam non refragatur **S** S. Chrysostomus. Nactamque agitur Chiliaz, qui post resurrectionem mille annorum regnum expectant. Circa hanc quætionem quicquam pontifici auctoritate defini-
amille Joannem XXII. nuncquam reperies, qui mortu proximam maiorum suorum doctrinam amplexus est, revocatis omnibus que minis apud ea de re locutus fuerat.

BEATI licet omnia videant quæ in Deo sunt formaliter, ipsum propterea non comprehendunt. Eadem specie merces omnibus beatis rependitur, non idem gradus. Huius discriminis causa moralis, inequalitas meritorum, physica vero, major vel minor luminis gloriæ mensura; non major vel minor intellectus acies. Clarè vident beati myſteria quorum in terris fidem habuerunt. Ipſam eſſentiam divinam ita perfectam habent, ut unam perſonam ſine alia, innumere attributum ſine alio intrinſe nequeant.

ADORANDUM sanctissime Trinitatis mysterium, gentibus ignotum, Judæis quibusdam in veteri Testamento subobscure revelatum, in novo Christianis manifestè cognitum ita imperivum est create menti, ut illud positive demonstrare non valeat. Soli deus divini creditur. In eo sita est hujus mysterii altitudo, ut personarum Trinitatem in unitate nature veneremus, neque confundentes personas cum Sabellianis, neque substantiam separantes cum Trithemitis, fed agnoscimus Patrem personarum Trinitatem in unitate nature veneremus, neque confundentes personas cum Sabellianis, neque substantiam separantes cum Trithemitis, fed agnoscimus Patrem à quo generatur Filius, Patrem & Filium, à quibus tanquam ab uno principio procedit Spiritus sanctus. Tres igitur agnoscimus personas realiter distinctas, inter se à quo generatur Filius, Patrem & Filium, à quibus tanquam ab uno principio procedit Spiritus sanctus. Tres igitur agnoscimus personas realiter distinctas, inter se æquales, & unicam naturam, hæc nostra fides plurimum Scripturæ sacre testimonio, præsertim formula baptismi Christi, & 1. Joan. c. 1. v. 7. in quo testimonio habetur, *tres sunt qui testimonium dant in cælo*; &c. quod quidem eadem Joannis Epistolæ assertum, non verum Joannis factum falso contendunt Sociniani.

P R I M A sanctissimæ Trinitatis persona dicitur Pater ingenuus, principium sine principio; secunda Filius non factus, nec creatus, sed genitus, Patri æterno confubstantialis. Hoc fidei dogma asserunt plurima, tum veteri, tum novi testamenti testimonia, & ut rectè definitum fuit adversus Arianos in Concilio Nicæno primo. Tertia persona Spiritus sanctus, quem veram personam; non meram Dei virtutem & efficaciam, ut impiè voluit Sociniani, Scriptura facit passim vindicare & a Patre Filioque procedi, unde prudenter inserta est Symbolo Constantinopolitano particula *Filioque* : at quo tempore, & a quibus inserta sit nondum constat.

PROCESSIONES multum inferiunt ad explicandum mysterii sanctissime Trinitatis. Processio duplex, prior et generatio, non item posterior, quæ processiones nomen servat; cujus discriminar rationem fi quæras, iugamentum nostrum circa quærentem habet assuetudinem lateri, et cum sancto Augustino inter utramque distinguere necesse non, non valere, non sufficere consilium iudicamus. Ex duabus processionibus, quibus exurgunt relationes, paternitas nempe, filiatio, spiratio activa, et spiratio passiva, quibus inaffabaciter superaddita, quinaris resulat notionum numerus. Ut in divinis admirabilis circumflectio et missio: per circumflectiōem personæ divinx in seipsis modo quodam ineffabili inhabitant. Sicut solis perfructibus mitti, ita solis productentibus mittere competit.

ANGELOS existere fides docet, ratio suadet, non demonstrat: nomen Angeli numerus est non natus: rectè definitur substantia spiritalis, completa & creata. Quo tempore præcise Angeli fuerint creati incertum est. Corporis sunt expertes. Numerus illorum millia millium, non tamen infinitus est. Vulgo dividuntur in tres Hierarchias, quarum unaquæque in tres ordines distribuitur, & quidam ad hominum custodiam deputantur. Deum cognoscant, seipios, & alia plurima, non verò secreta cordium cogitationes, ut docet sacra Theologia, quæ agit de Deo, qui est *Protector inglorius*.

*Hui Theſes, Dce duce, auſpice Dciparâ, & Præſide S. M. N. ANTONIO BOUZIER DE TOUILLY, Sacra Facultatis Pariſienſis Doctore
Theologo, Socio & Seniore Sorbonico, tneri conſtitut Ludovicus THEOPHILUS DORIGNY DU METZ,
Dilectum Pariſinum, die audecima menſis Mæj anno Domini 1715, ſextima ad meridiem.*

IN SORBONA.
PRO TENTATIVA